

indførelse af EU-regler med virkning også for kulbrinteproducenter uden for dansk område, f.eks. indførelse af CO₂-kvoter som følge af EU-lovgivning, eller generel regulering af forhold mellem arbejdsgivere og ansatte.

Stk. 5. Selv om en ændret eller ny lov eller regel er formuleret således, at dens adressater alene er kulbrinteproducenter på dansk område, udløser den ikke ret til kompensation, når den gennemføres som led i en mere generel og ikke-diskriminerende regulering med et adfærdsregulerende, ikke-fiskalt sigte, eksempelvis tiltag som led i en generel politik til beskyttelse af miljøet, forbedring af arbejdsmiljø- og sikkerhedsregler.

Stk. 6. Kommende skattelovforslag om tynd kapitalisering mv., som fremsættes med udgangspunkt i EU-pakken, der er sendt i høring den 28. august 2003, medfører ikke ret til kompensation.

Stk. 7. Eksemplerne i stk. 3 - 5 er ikke udtømmende, men er forhold, der med sikkerhed falder ind under de pågældende hovedregler.

§ 3

Stk. 1. Ved beregningen af kompensation skal der ses på den samlede konkrete nettoeffekt for bevillingshaverne og de øvrige partnere i DUC af såvel øgede byrder som lempelser ved sådanne nye eller ændrede love og regler, der ifølge § 2 tages i betragtning i relation til kompensation.

Stk. 2. Hvis der som led i en samlet lovgivningspakke om omlægning af beskatning gennemføres såvel generelle skattelempelser for erhvervslivet som helhed som øget beskatning herunder beskatning, der specifikt rammer producenter af kulbrinter i Nordsøen, er der dog højst adgang i forbindelse med den konkrete anledning til kompensation i den udstrækning, lovgivningspakken set som en helhed giver bevillingshaverne og deres partnere i DUC en relativ mindre økonomisk lempelse end gennemsnittet af alle danske erhvervsvirksomheder.

§ 4

Stk. 1. Den samlede kompensation til bevillingshaverne og de øvrige DUC-partnere kan maksimalt udgøre den nettofordel, som staten opnår ved Aftalen.

Stk. 2. Kompensation kan ikke overstige den nettofordel, som staten løbende opnår fra og med den 1. januar 2004.

Stk. 3. I denne sammenhæng opgøres statens nettofordel ved Aftalen som overskudsdeling/nettoafkast af statsdeltagelse i henhold til Aftalens afsnit IV samt værdien af ikke-anvendelse af muligheder for overvæltning på DONG af virkningerne af Aftalen og lovgivning i tilknytning hertil, jf. aftaler mellem DUC-parterne og DONG, med fradrag af den fordel, som bevillingshaverne og de øvrige DUC-partnere opnår ved afskaffelse af royalty i henhold til § 10, stk.1, i 1962 – bevillingen.

§ 5

Stk. 1. Kompensation skal fastsættes med henblik på, at der sker genopretning af den økonomiske balance mellem staten og bevillingshaverne og de øvrige DUC-partnere, således at formålet med og følgen af kompensation (inden for rammen i § 4) skal være at stille bevillingshaverne og de øvrige DUC-partnere økonomisk på samme måde, som de ville være stillet, såfremt gennemførte ændringer i retstilstanden, jf. § 2, ikke eksisterede.

Stk. 2. Bevillingshaverne og de øvrige DUC-partnere skal rejse krav om kompensation senest 3 måneder efter offentliggørelse af en ændring af retstilstanden, jf. § 2, som de vil påberåbe sig, for at bevare retten til kompensation i anledning deraf. Den tidsmæssige betingelse er opfyldt ved bevillingshavernes notifikation af et krav uden hensyntagen til, om et krav kan specificeres eller dokumenteres inden for denne tidsfrist.

Stk. 3. Såfremt der ikke opnås enighed om, hvorvidt kompensation kan kræves, kompensations størrelse og/eller formen for kompensations, afgøres uenigheden ved voldgift efter bevillingens regler herom.

§ 6

Statens almindelige beskatningsret berøres ikke af denne aftale.

§ 7

Denne aftale er undergivet samme betingelser og forudsætninger som Aftalen og får således først virkning samtidig med Aftalen.